

באמצע, שמדרינה שלך תפארת, שגנשר בר' העמוד האמצעי. ויסוד כי הקולמים במדרינה שלך. וחכמה בימין, פנאמר הרוצה להחכים - ידרים. ובינה לשמאלי, הרוצה להעשיר - יצפין.

היא הקשת אצלה, וזהו לבוש השכינה, לבוש הצדיק, שגנירה ברית הקשת. והיא אותן שבת, אותן יום טוב, ואות תפליין, ואות ברית מליה. ואמר מקדוש ברוך הוא, מי שאינו רשום באות זו, לא יכנס במרתאה זו בחרור זה. וזהו מטה, שהעמוד האמצעי מטה בו כלפי חסד לצדים גמורים לחתם להם זכיות בשמונה עשרה ברכות התפללה. ומטה כלפי חוכחה לרשותם, לדון אומם בגבורה לדין בפני מעשיהם. ובעמוד האמצעי מאירך על הבינונים. וזהי אותן ש.

שלשה גוני הקשת - אותן ברית הקשת, בת יהידה, שבת המלכה. ריש לה שש מדרגות מחת שלטונה, שם ששת ימי המשעה שכליילים במטטרון, ועליהם נאמר, (שמות כב) ששת ימים פעשה מעשיך. אבל בת יהידה היא שבת לה, העושה בה מלאכה יומת.

יהודה נקרא בצויר אותן הי' אחרונה, ומצד זה יה' זו לימי, שהיא ה' שלמות שלו. וכך לכל צד מששה צדדים: יהו, הו, ויה, יה, הין, וה. שם שמונה עשרה אותיות שכליות בצדיק מי העולמים. והוא רביעית מהין בכל צד.

וזיא אותן ה'א, מצד של שם המפרש, יו'ד ה'א וא'ו. יו'ד בחסד, ה'א בגבורה, וא'ו בתפארת. וכששולט הטל' הוה, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ונקראות אבות מלאכות, על שם קדשו של שם המפרש, יו'ד ה'א בגבורה, וא'ו בתפארת.

דביה ממשים בן אפרים אחד. אנת באמצעיתא, דרבגא דילך תפארת, דאתקשר בר' עמודא דאמצעיתא. ויסוד כי עליון ברבגא דילך. וחכמה בימין, הרוצה להחכים ידרים. ובינה לשמאלי, הרוצה להעשיר יצפין.

אייה הקשת גבה, והאי אייה לבושא דשכינתא. לבושא דעתךיך, דאתקשר ברית הקשת. ואיהו אותן שבת, אותן יום טוב, ואות תפליין, ואות ברית מליה. ואמר קדשא בריך הוא, מאן דלאו אייה רשיים בהאי אותן, לא יעול במראה דא, בחרר דא. והאי אייה מטה, העמוד האמצעיתא מטה ביה כלפי חסד לצדים גמורים, למיהב לוון זכוון, בשמנה עשר ברקאנ דצלותא. ומטה כלפי חוכחה לרשייעיה, למידן לוון בגבורה לדינא, בפומ עובידיהו. ובעמודא דאמצעיתא מאירך על בינונים. והאי אייה ש'.

תלת גונין דקשת, אותן ברית הקשת, בת יהידה, שבת מלכתה. ואות לה שית דרגין, תחות שולטנותא, דאיןון ששת ימי המשעה, דכלילן במטטרון. דעליהו אחמר, (שמות כב) ששת ימים פעשה מעשיך. אבל בת יהידה, שבת ליהודה, העושה בה מלאכה יומת.

יהודה אתקשר באות ה'. ומטרא דא, יה'ו לימיינא. דאייה ה', שלימו דיליה. והכי לכל טרא בשית טרין, יהו, הו, ויה, יהו, וה. איןון שמנה עשר אתוון, דכלילן בצדיק כי עליון. ואיה רביעית ההין בכל טרא. ואיהו מטרא דשמא מפרש, יו'ד ה'א וא'ו. יו'ד בחסד, ה'א בגבורה, וא'ו בתפארת. בד שלטה האי ט'ל, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אהבת. ואתקשר או אבות מלאכות, על שם דאיןון לקל אבן, דשליט עלייהו ט'ל, דאייה ארבעים חסר אהבת.

ונזיא אותן ה'א, מצד של שם המפרש, יו'ד ה'א וא'ו. יו'ד בחסד, ה'א בגבורה, וא'ו בתפארת. וכששולט הטל' הוה, אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אהבת. שם שם בנגד אבות שעולט עליהם ט'ל, שהוא ארבעים חסר אהבת.